

NIE PODDAM SIĘ!

Osoby: Król Maciuś, Bum-Drum, jego córka Klu-Klu, Król, Psycholog, Poseł, Strażnik

Scena I

Szpital. Zwykły korytarz przed gabinetem lekarskim.

Bum-Drum siedzi przed gabinetem i czeka na psychologa. Nagle skrzypią drzwi. Wychyla się z nich starszy mężczyzna, zupełnie łysy. Na nosie ma okulary w czarnej, grubej, plastikowej oprawce. Nosi biały, lekarski kitel i luźne spodnie o tym samym kolorze. Jest niski i garbaty. Mimo że nie jest ładny, wygląda przyjacielsko i smutno.

Bum-Drum: Co się stało z moją Klu-Klu?

Psycholog: Nie chce jeść, pić ani rozmawiać. Jest strasznie smutna i ponura. Myślała, że Król Maciuś ich ocali, ale przegrał. Przez to władzę objął zły król.

Zatroskany lekarz żegna się i wraca do gabinetu.

Bum-Drum: Jest tylko jeden sposób, by uratować moją córkę. Muszę uwolnić Maciusia, zanim zostanie wysłany na bezludną wyspę i pomóc mu wrócić na tron!

Scena II

Więzienie. Szaro, buro i ponuro. Pusta cela z jednym łóżkiem.

Król Maciuś: Jak ja sobie poradzę? Zawsze byłem otoczony mnóstwem przyjaciół, a teraz jestem sam i tak ma zostać...

Maciuś rozmyśla, nagle poza celą coś się porusza.

Drzwi do więzienia otwierają się. Jest ciemno i Maciuś nie widzi, kto wchodzi. Ku jego zdumieniu, ta osoba wyprowadza go z pomieszczenia za kratami.

Ciemne korytarze, dużo cel więziennych.

Maciuś i tajemnicza postać po cichu przedzierają się korytarzami, ukrywając się przed strażnikami, aż wychodzą na zewnątrz.

Podwórze, mglista noc

Tajemnicza osoba każe czekać Maciusiowi, po czym znika we mgle. Po paru minutach zza krzaków wylania się Bum-Drum.

Scena III

Przytulne, małe mieszkanie w bloku.

Tata Klu-Klu i Maciuś siadają na kanapie, po czym rozpoczynają rozmowę.

Bum-Drum: Muszę cię ukryć i pomóc odzyskać koronę. Do tego czasu nikomu nie możesz ufać ani z nikim rozmawiać. Każdy może cię zdradzić, tak jak Smutny Król.

Król Maciuś: Gdzie jest Klu-Klu?

Bum-Drum: Po twojej przegranej Klu-Klu załamała się. Przestała jeść i pić. Nie chce z nikim rozmawiać. Wylądowała w szpitalu...

Król Maciuś: To moja wina... to przeze mnie Klu-Klu jest w tym stanie. Niepotrzebnie dawałem jej nadzieję. To było oczywiste, że ja jako dziecko nie jestem w stanie wygrać wojny...

Bum-Drum: Nie smuć się, bo ty nie możesz - jesteś ostatnią nadzieją tego ludu. Jeśli ty też się poddasz, to na kogo mamy liczyć? Musisz po prostu pocieszyć moją córkę, kiedy ją przyprowadzę. Idę po nią, a ty tu zostań.

Scena IV

Pałac, duża sala narad.

Na tronie siedzi znudzony król. Do sali wpada zdyszany poseł więzienny.

Posel: Panie, przepraszam, że tak nagle i bez uprzedzenia, ale to sprawa, która nie mogła czekać!

Król: Oby to było naprawdę ważne, bo bardzo nie lubię, gdy ktoś mi przeszkadza w moich rozmyślaniach...

Posel: Maciuś uciekł z więzienia!

Król: Co takiego?! Nie kpij sobie ze mnie!

Posel: Mówię prawdę, rozmawiałem ze strażnikiem, który pilnował więźnia.

Król: Przyprowadzić go tutaj! Ja już z nim sobie porozmawiam! WynoCHA i wykonać rozkaz!

Posel wychodząc: Jednak wolałem Maciusia. Prawdziwy król nie jest tak srogi dla poddanych. Ten biedny człowiek, który pilnował Maciusia, też przekona się o tym na własnej skórze...

Po kilku chwilach zostaje przyprowadzony przestraszony strażnik.

Król krzyczy: Czy to prawda, że Maciuś uciekł na twojej służbie!?

Strażnik: Tak, panie...

Król: To znaczy, że sam go wypuściłeś albo spałeś na służbie! W obydwu sytuacjach to ty byłeś winien!

Strażnik: Nie, panie...

Król: Ty śmiesz mi zaprzeczać?! Do więzienia z nim! Rozpocząć poszukiwania Maciusia!

Scena V

Wieczór. Szpital. Biała sala.

Klu-Klu leży w sali szpitalnej, jest zmęczona i smutna z powodu Maciusia. Nagle wchodzi jej tata.

Bum-Drum: Zabieram cię stąd. Maciuś jest wolny!

Klu-Klu mało to pociesza, już nie wierzy w zwycięstwo.

Scena V

Mały pokój w przytulnym mieszkaniu.

Drzwi do domu otwierają się. Do mieszkania wchodzi Klu-Klu. Maciuś łapie ją za rękę i zaprowadza na kanapę.

Król Maciuś: Klu-Klu, nie bądź smutna. Tylko jeden raz przegraliśmy, to nie znaczy, że zawsze tak będzie...

Klu-Klu: Maciusiu, jeśli drugi raz poniesiemy porażkę, na pewno nie darują ci życia...!

Król Maciuś: Wiem o tym, ale gdy nie spróbujemy, to zawsze będziemy musieli się ukrywać i żyć w strachu przed rozpoznaniem. Jeśli się nie uda, to zginę, ale wszyscy zapamiętają mnie jako prawdziwego króla, a nie tchórza. A poza tym śmierć to nie najgorsza rzecz, która może mnie teraz spotkać...

Klu-Klu: Jakim ty jesteś mądrym chłopcem, prawdziwym królem...! Masz rację, nie poddam się i wcale nie jestem tchórzem!